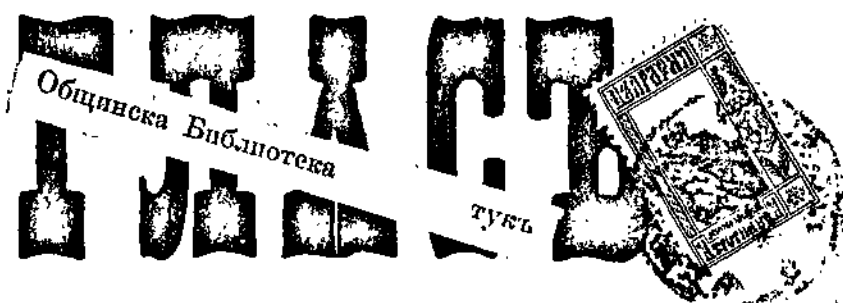

СВОБОДЕНЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 мѣсеца 4 лева

Редакторъ-стопанинъ
СТЕФАНЪ ИВ. ПЕТКОВЪ.

Редакцията ни се помещава на
ул. „Драгоманъ“ въ вѣд. на Т. Живковъ

Такса за публикациитѣ на 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр. по 80 ст.; на 4 стр. по 50 ст. на к. с. м. Приставски и бирнич. обявлениа съ 1 път по 5 ст., за 2 пъта 10 ст. на дума.

СКРЪБНА ВѢСТЬ.

Съ дълбока скръбъ извѣстяваме на роднини, приятели и познати, че многообичаниятъ ни съпругъ, баща, братъ и вуйчо

БОЙЧО Т. БОЙЧОВЪ

(на 63 години)

на 8 того, въ 8 часа вечерята, слѣдъ дълго болѣдуване прѣдаде Богу духъ.

Варна, 9 окт. 1914 г.

ОТЪ ОПЕЧАЛЕНИИТЪ:

Съпруга Смараиди, синъ Тодоръ. Семейства: Бойчеви, Патоеви, Кърджиеви, Д-ръ Т. Илиеви, Ючормански, Георгиеви.

Благодарность.

Смараиди Бойчева и Т. Б. Бойчевъ благодарятъ на всички, които съпроводиша смъртния останки на незабравимия имъ съпругъ и баща и на всички ония, които лично или писмено изказаха съболезнованията си.

ПРОШЕКОВО ПИВО.

Въ единственото уредено **Казино „Лондонъ“** почна да се точи хубаво отлежало **ПРОШЕКОВО ПИВО** жълто и черно, което по нищо не отстъпва на мюнхенското.

Закуски топли и студени, винаги прѣсни.

Всѣка вечеръ отъ 5 часа сж забранени всѣкакви игри на карти и табла.

Вкусното пиво, хубавата обстановка и култантната прислуга правятъ казиното приятно фамиларно заведение за почивка.

Отъ съдържателитѣ
на казино „ЛОНДОНЪ.“

Уроци по цигулка и пиано.

Г-ца Олимпия Василева, слѣдвала Женевската консерватория, получила първа премия, прѣподава уроци по цигулка и пиано.

Адресъ: ул. „Любенова“, 11.

ТЕХНИЧЕСКО БЮРО

Инженеръ **Ст. Ив. Аврамовъ & С-не** — Варна

улица „ПРЪСЛАВСКА.“

Извършва солидни електрически инсталации.

Притежана голѣмо количество най-разнообразни и модерни:

полюлеи, настолни лампи, абамури и др.

Склада отъ разни електрически машини.

Стром иннематографически инсталации

Услужва най-бързо и акуратно.

Търси се **ГОТВАЧКА** въ едно порядъчно семейство. — Справка ред. „Свободенъ гласъ.“

Д-ръ М. МАНТОВЪ

Адвокатъ—Русе.

Защипава дѣла прѣдъ всички сѣдилища въ Царството, като запасенъ офицеръ и дѣла прѣдъ Военния сѣдъ, по чисто воен. прѣотжплѣния и такива отъ общъ характеръ. Писалище подъ Русен. Апелативенъ Сѣдъ.

За телеграми: „МАНТОВЪ“

Телефонъ: { на писал. № 259
на домъ № 244

Славянската идея и общоевропейската война.

Съвременницитѣ прѣзъ руско-турската война сж единственитѣ български граждани, които най-добри пѣнятъ значението на Русия като наша освободителка. Следъ единъ периодъ отъ 20—25 години отъ дѣни на нашето освобождение се заличиха всички впечатления и спомени, оставени намъ отъ руситѣ, когато прѣбивавахме въ освободена България. А когато тѣзи наши освободители бѣха между насъ, ний твърди осезателно чувствахме близостта и сродството между българската и руската народности, между тѣхната вѣра и тѣхния езикъ. Вънъ отъ това и днесъ даже още ще сръщнете стари българини, които съ трѣпетъ ще ви заговорятъ за братушкитѣ; съ наслада ще ви разправятъ анекдоти изъ тѣхния животъ и обращения и съ непоколебима вѣра да очакватъ отъ Русия щастие за България. Въпреки острия антагонизъмъ между русофили и астрофили, въне нѣма да сръщнете нито единъ българинъ отъ най-прѣстарения старецъ до юношата, които да не обичатъ русина. Пишущия това е ималъ множество случаи да опитва чувствата на българина изъ всички обществени слоеве къмъ русина и резултатитѣ сж бивали винаги, неизменно едни и сѣщи. Заговорете прѣдъ когото и да било — отъ дѣленъ човѣкъ, или група хора — за руския народъ, за руснака и неговитѣ прави и въне ще се уверите, че руския човѣкъ нѣма врагъ между българитѣ.

И при все това между България и Русия стои днесъ една жестока, непримирима вражда.

Славянската идея е обща за всички нации отъ славянско потекло. Обединението на славянството е идея руска, но никоя славянска държава не е прѣчила така много на тая идея, както руската дипломация. Обединението на цѣлото славянство е общъ всеславянски идеалъ, но той едва ли би се осъществилъ при такива отношения отъ страна на Русия къмъ по-малкитѣ славянски народности. Днесъ, когато най-много отъ всѣки другъ пътъ се налага пълна и яка епохалност на славянитѣ, ре-

спективно на българини и сърби, руския печатъ не прѣстава да осъждава българитѣ и да ги обвинява въ работи, до които той не се е докосвалъ. Руския печатъ прокламира българския народъ, че въ днешния моментъ се явява измѣнникъ на великата славянска идея, че държалъ страната на Австрия и Германия. Ние не знаемъ искрено ли е това схващане по поведението на България отъ страна на нашитѣ освободители или умнише-но се пише така. За насъ, българитѣ, тоя въпросъ — поведение на къмъ воюващитѣ държави — стои друго-яче. Тукъ прѣди да се говори за нашето поведение и да се третира като осъдително, нуждно е въ Русия да се подигне въпроса за причината, поради която България — и правителство и опозиция — сж противни на всѣка идея за участие въ войната въ полза на Русия и на Сърбия. Защо руситѣ не се попитатъ сами: разумно ли постъпиха когато чрѣзъ своя Хартовигъ доведоха Сърбия и България до кръвопролития? Разумно ли постъпиха тѣ когато накараха Ромъния да нахлуе въ България? Русия причини намъ толкова злощастия и сега ни се сърди, че не щемъ да помагаме на сърбитѣ и на нея. Чудна работа! Русия можеше — въ това всѣки българинъ е убѣденъ — да прѣдотврати втората война. Русия можеше — въ това всѣки българинъ е убѣденъ — да забрани на ромънитѣ да мпнатъ българската граница. Русия можеше да попрѣчи на ромънитѣ да зематъ Добричъ и Валчикъ. Русия можеше да накара ромънитѣ да се задоволятъ съ това, що бѣ начертано въ петербургския договоръ по отстъпването на Ромъния само Силистра. Да, Русия можеше всичко това да стори, но тя не го стори. Като е така, има ли тя основания да ни осъжда, че сега не сме я слушали? Русия иска да помагаме на сърбитѣ. Подобно искане въ България може да се схване само като едно безсъмнено безумие.

Русия и Сърбия нѣматъ никакво основание да очакватъ отъ България нищо. България може да

промени днешната си политика, но не за да помогне на сърбитъ, както Русия иска, а да тръгне по пътя, който нейните интереси и чертаят. България може да отиде на страната на тройното съглашение, но никога няма да се съгласи да помага на сърбитъ. Тя може да не задържа сърбитъ, гърците и романитъ, ако интереситъ на тройното съглашение неопозволяват тона, но никога няма да имъ помага, защото не е нападнала до такова плачевно състояние на своя духъ, че да отива въ услуга на своитъ външни врагове гърците, на своитъ хищници романитъ и на изтребителитъ на българщината — сърбитъ. Къмъ тройното съглашение може да пази благосклоненъ неутралитетъ, това вече е възможно, но на помощъ на тия изверги да отива — никога! Това, което прави днесъ България спрямо тройното съглашение си има причинитъ руската политика, на която може сама Русия да се обрне и признае като причина на нашето поведение, а не да ни кори, че не сме били на страната на славянетово. Какъ бѣше лани тая Русия когато турци и романи се опълчиха срещу насъ въ полза на Сърбия? Защо тогава тя въ името на славянетово, не се намѣси да прѣдотврати погрома надъ славянска България, причиненъ ѝ съ помощта на неславянски народи, гърци, романи и турци? Защо? Но нека сега сърба, що е дробина.

Положението въ Македония слѣдъ букурешкия договоръ.

Подробно изложение отъ дирекцията на Печата при М-вото на Външ. Работи.

Още на 5 септември т. г. Дирекцията на Печата при М-вото на Външнитъ Работи и Импондариитъ е отправила до всички руски вѣстници слѣдното писмо, което за съжаление не намѣрило мѣсто никъдъ до сега:

„Не веднажъ Дирекцията на Печата имаше случай да обърне вниманието на европейското обществено мнѣние върху създаденото слѣдъ Букурешкия миръ положение въ Македония. По една ли живущитъ далечъ отъ Македония, биха могли да си прѣдставятъ онеи адъ, въ който се е обрналъ животътъ на македонския българинъ. Още прѣвъ пролѣтътъ, въ сезона на полскитъ работи, сръбскитъ власти забраниха на селянитъ да отиватъ на своитъ, прѣснати често пѣти, далечъ отъ селата ниви и въ резултатъ голѣмата частъ отъ плодороднитъ полета остана необработена. Изтешественицитъ, прѣминаващи по долината на Вардаръ отъ Солунъ въ Нишъ, могатъ да се убѣдятъ, че страната днесъ прѣдставлява полу-пустиня. Изоставенитъ лозя и ниви, обраснали съ бурени, тукъ-тамъ се редуватъ съ слаби и жалки посѣви на кукурузъ. Страната, цѣлото земеделско, на която е построено на системата на искусствено оросяване, при административната на сѣрби и гърци, се лиши отъ своето главно благо — водата, тъй като оросителнитъ съоръжения изискватъ постоянно и внимателно наблюдение; такова наблюдение е съвършено невъзможно, защото властитъ забраняватъ ниването изъ селата. Каналитъ и източницитъ се задръстватъ и изчезватъ, трудътъ на цѣла родина поколение гние, растителността подъ лѣжитъ на горепитото македонско сѣнце е обречена на бърза смъртъ, а цѣстуната страна, която даже при турския режимъ живѣеше цѣленъ животъ и бърже се приближаваше къмъ економическото благосъстояние, бало умиралъ разоривана отъ безумнитъ

рѣдъ на сръбскитъ и гърцки чиновници. Долината на Вардара е прѣобърната сега въ грамадни гробища на послѣдното българско поколение, най-непастното отъ всички поколения на македонскитъ мъченици.

Страната умира, земеделската култура гине и на този гроенъ фонъ на изгорѣли равнини и хѣмове, водата, може би, послѣдна борба агонизиращия български селянинъ. Нужна е свръчовѣшка любовъ къмъ родината, нужни сѫ високи сили на душата, за да може да бѣде продължена тази борба за народа и Македония. Нужно е да се дойде до послѣднитъ прѣдѣли на отчаянието, за да може при създадени сега въ Македония тероръ да се продължи борбата съ насилницитъ и да не се потъне въ нивинитъ на животинския животъ, единственния мислитъ въ Македония.

Гърцкитъ и сръбски вѣстници сѫ наклонни да обясняватъ зачестилитъ напослѣдъкъ революционни избухвания въ Македония не съ друго, а съ особено аномалната агитация, изходяща ужъ отъ царството — готови сѫ да разгласятъ по цѣлия свѣтъ, че единственитъ виновници за хвърленитъ въ въздуха мостове и желѣзни пѣтища сѫ четницитъ, изпратени, ако не отъ самото българ. правителство, то въ всѣки случай съ неговото знание. Но нима гърцки и сръбски народи сѫ забравили вече вѣрмената, когато сами се бориха съ ненавистното чуждоземно иго, нима тѣ не помнятъ онеи неизвѣстни герои, които бѣвъ въикаво странично влияние грабнаха оржжието и съ хиляди паднаха за свободата на своитъ братя? Нима е нужно странична агитация, за да стане човѣкъ най-отчаяния врагъ на притѣснителитъ, когато отъ него е ограбено и послѣдното нѣщо, което има, когато прѣдъ очитъ му е била изнасилена жена му, дѣщеря му или сестра му?

У насъ на Балканитъ всѣкому е добръ извѣстно, какво се извършва въ Македония подъ флага на гърцката и сръбска цивилизация и само отъ нежелание да се говорятъ отдавна извѣстни истини, Дирекцията на Печата се въздържа отъ публикуване ония ужасни свѣдения, които ежедневно се получаватъ изъ Македония. Какво може да се направи съ публикуването на хиляди имена на изтезагани, убити и осакатени българи и обезчестени български жени? Та това е добръ извѣстно и се разбира само по себе си! Кой не знае, че Македония е страната, въ която разбойницитъ дѣйствуватъ отъ името на гърцкото и сръбско правителство и въ която изметатъ на гърцки и сръбски народи удовлетворява своитъ низки и скотски страсти?

За това не е ли по-добръ да се захвърлятъ на страна лъжливитъ гърцки и сръбски вѣстнически естатии и честно и прѣмо да се каже, че терора е необходимъ за Гърция и Сърбия, тъй като Македония имъ е чужда страна, населена съ чуждъ за тѣхъ народъ. А тогава трѣбва да се признае, че вѣстническитъ увѣрения, какво България създава брожение въ Македония чрѣвъ пропаганда и чети е тоже лъжа. И ако, г-да гърцкитъ и сръбски публицисти благополучно да какатъ цѣлата истина ще трѣбва да напишатъ en toutes lettres, че най-голѣмитъ реполационери въ Македония и главнитъ агитатори противъ Гърция и Сърбия сѫ тѣхнитъ собствени чиновници, жандарми, четници и — което е по-зорно за всѣка цивилизована държава — разбойници подъ покровителството на закона и правителството.

И още едно: бесспорно България е напълно лоялна по отношение съ слѣдитъ си; тя не изпраща нито чети, нито агитатори, но има е мислимо да се иска отъ българския народъ мълчаливо да съзерцава извършваното въ Македония и че това мълчание да одобрява вътрешната и насилната надъ своитъ братя? Българскиятъ народъ не създава никакви кояни, но никой не може да отрича, че всѣко едно ново вътрешно лѣга като тежъкъ камъкъ на душата на всѣки българинъ и че той съ неговудване се отнася къмъ поругането на всѣка култура и човѣч-

ностъ, арена на което е днесъ Македония.

Дирекцията на Печата, като единъ отъ органитъ на обществената мисль на българския народъ, се обръща още веднажъ къмъ читающа и мисляща Русия: Възумеете тѣзи хора, кажете имъ и вие, че това е жестоко и безумно, че насилната не създаватъ мирни подданици, и че насилното отъ страна на правителството е най-лѣвния пътъ къмъ една революция.“

Директоръ на печата, И. Хербстъ.

О Т З И В И.

За Д-ръ Фарашевъ.

Въ брой 92 отъ 1 тога на в. „Медицинска мисль“ издаванъ въ София е публикувано слѣдното:

„Хайната противъ фелдшеритъ при Варненската община. Старшиятъ градски лѣкаръ при Варненската община, д-ръ Фарашевъ, напослѣдъкъ е отпочналъ истинска хайка противъ фелдшеритъ на градска служба. Отъ 2-6 септември сѫ уволнени двама фелдшери, на мѣстата на които сѫ прѣведени санитарни агенти, а вмѣсто послѣднитъ сѫ назначени: единъ санитаръ и единъ бакалинъ, свършилъ нѣкакъвъ курсъ въ Търново прѣвъ 1882 год., но отъ тогава нигдѣ и никога не е заемалъ служба по санитарното вѣдомство. Този бакалинъ-фелдшеръ прѣди двѣ години поискалъ служба отъ дирекцията, но послѣдната отказала да го назначи, понеже отъ документитъ, които прѣдставилъ, се виждало че той не притежава никакъвъ ценъ. Той човѣкъ и нему подобнитъ, годни за архивата хора, варненскитъ градски лѣкаръ прѣдпочита, при наличиността на кандидати медицински фелдшери и санитарни подофицери до 1901 г., които иматъ дългогодишна служба. Не стига това, но за санитаренъ агентъ при тази община, по настояването на сѣщия лѣкаръ, билъ назначенъ нѣкакъвъ си подофицеръ отъ полковнитъ команди, който въ заявлението си лъжливо съобщилъ, че е санитаренъ фелдфебелъ.

Цитирайки горнитъ безакония, ние искаме г. варненскитъ окръж. лѣкаръ да внуши на старшия градски лѣкаръ респектъ къмъ санитарнитъ закони на страната; кажимъ д-ръ Фарашева да се опомни, догдъ е вѣже, за да не стане нужда да извисаме факти, които не особено ласкаво говорятъ за нѣговата дѣйностъ като лѣкаръ при 4-я дивизионенъ лазаретъ прѣвъ вѣме на войната. Накрай, подканваме и другаритъ отъ Варна по здраво да се организиратъ, за да могатъ съ успѣхъ да се борятъ срещу властницитъ отъ тоя типъ, които въ угодничането си къмъ исканията на дребнави партизани се самоабраватъ и въбсватъ спрямо честнитъ и авуратни фелдшери. Сісlor.“

По ограбеното общин. мѣсто отъ д-во „Гроздъ.“

(Продължение отъ брой 52).

III. Комисията се занима и съ третия въпросъ, повдигнатъ въ засѣданieto на свѣта на 13 августъ т. г.: кой е далъ линия, ниво и позволително за строене масивна ограда на д-во „Гроздъ.“ И по тоя въпросъ има прѣвъ видъ образулата се прѣписва отъ т. г. и разпита свѣдѣтели.

Този въпросъ стои така:

Съ заявление отъ 5 юни т. г. вх. № 14088, д-во „Гроздъ“ иска да загради съ каменна и желѣзна ограда собствени си недвижимъ имотъ при централното му управление до Английскитъ гробища. Исква прочее, точна линия, особено по лицето на двора къмъ Евксиноградското шосе, като се опрѣдѣли и точното ниво. Съ писмо № 10398 отъ 12 VI 1914 година, изходящо отъ г. Саламурова и подписано отъ п. кмета Г. Серафимовъ, се съобщава на д-во „Гроздъ“ въ отговоръ на молбата му, че строителната линия и нивелация която ще се опрѣдѣлятъ, ще бѣдатъ само проектъ, по управленieto ще се старая да бѣдатъ запазени при утвърдението му. Въ случай, че тоя проектъ не се утвърди, управленieto ми не поема никаква отговорност за щетитъ, които биха ви послѣждали. Въ сѣщия

денъ още, 12 VI 1914 година, дружеството отговаря, че е съгласно на тия условия (тона съгласие е искано съ горното писмо на общината). По тоя начинъ „пазарлъктъ“ е свършенъ между г. Саламурова и постоянното прикѣствие отъ една страна и „Гроздъ“ отъ друга. За общинскитъ свѣтъ дума не става. Върху отговора на д-во „Гроздъ“ (вх. № 14869 отъ 14 VI 1914 год., датата за заявлението 12 VI 14 г.) г. Саламуровъ е написалъ резолюция: Да се даде линията, като въ протокола се запазятъ сѣщитъ мотиви и резерви . . . и нотариална декларация отъ д-вото. Тая резолюция е написана на 14 VI 1914 год. Върху сѣщото заявление има и друга резолюция отъ сѣщия съ дата 26 VI 1914 год. „Г-нъ Бракаловъ: Нѣма да се дава линия, защото въпросътъ споредъ юриста трѣбва да се разрѣши отъ общ. свѣтъ, дѣто се отнесе.“ На 26 юний, дѣйствително, г. Саламуровъ е писалъ писмо № 480 до г. кмета, въ което излага историята на въпроса, като казва, че по регулация, още неутвърдена, на „Гроздъ“ ще трѣбва да се прѣдаде къмъ шосето едно мѣсто отъ 542'50 кв. м., което не може да се оцѣни по чл. 27 отъ закона за благоустройството, а ще трѣбва да имъ се опрѣдѣли тавава линия, какъ да се прѣдаде мѣстото и на какъва цѣна, за да може слѣдъ това да се издаде позволителенъ билетъ на дружеството за застрояване. Къмъ това писмо е приложена скица „служебна“, подписана отъ г. Саламурова, приготвена на 23 VI 1914 год. мѣстото е измѣрено: и цѣлото (старо, заграбено) и новото. Върху сѣщото писмо е поставено резолюция отъ г. п. кмета А. Данчевъ: „за свѣта.“ Слѣдъ това мина редовната юлска сесия, а въпросътъ не се докладва въ свѣта, макаръ да е поставенъ на дневенъ редъ (п. 71). На 24 юлий 1914 год. г. Саламуровъ, който въ писмото № 480 отъ 26 VI 1914 г. пишеше, че новото мѣсто не може да се оцѣни по чл. 27 отъ закона за благоустройството, съ № 579 моли кмета, да се назначи комисия по чл. 27 отъ закона за благоустройството, която да оцѣни прѣдаваното се по регулационенъ редъ градско мѣсто къмъ имота на „Гроздъ.“ Кметътъ резолиралъ: „Т. О. Да се издаде покана за цѣлѣта.“ Веднажъ този въпросъ разрѣшенъ, върху сѣщото писмо № 579 отъ 27 VII 1914 година, вече дошло въ Т. О. съ резолюцията на кмета, г. Саламуровъ резолюира: „Т. Бързо. Г-нъ Землемѣру Стефанову, да се оцѣни отъ комисията по чл. 27 общ. мѣсто прѣдаваемо се къмъ парцела на д-во „Гроздъ“ по дадената линия. 1 VIII 1914 год.“ Въ сѣщия денъ г. Бракаловъ е отишелъ на мѣстото и свелъ скицата. Слѣдъ това писмата ставатъ „тв. бързи.“

На 8 августъ се издава позволително № 526 за ограждане отъ г. Леонкиева очевидно, слѣдъ като въпросътъ се е свършилъ, както ще се види по доду. Линия и ниво „официално“ не сѫ дадени, но линията, по която ще се строи оградата отпрѣдъ, е „отбодена.“ И тъй като работата става мимо знанието на общинския свѣтъ, а д-ство „Гроздъ“ е вече почти застроило оградата, което се бѣ забѣлѣзало отъ нѣкои свѣтници и граждани, та ставаше прѣдметъ на разговори, на 9 августъ т. г. г. Саламуровъ изготвя двѣ писма твърдѣ бързи едното (14134) до „Гроздъ“, въ което се мѣчи да убѣди дружеството, че отбодената линия и поставенитъ колчела сѫ били, за да можело да се изчисли квадратурата на мѣстото и че дружеството би могло да строи на свой рискъ, и то само тогава, когато общинския свѣтъ вземе надлежното рѣшение по повдигнатия въпросъ отъ техническото отдѣление за начина за изплащанieto прѣдаваното ви се общинско мѣсто.“ Като че ли отъ сега нататѣкъ ще се строи! Другото писмо е до кмета № 619, безъ вх. №-ръ. Повтаря се историята на въпроса. Туеъ вече, още на 9 VIII 1914 год. г. Саламуровъ знае, че комисията по оцѣнка на мѣста ще засѣдава на 11 или 12. Въ това писмо г. Саламуровъ пише: „Дружеството е започнало направата на оградата къмъ уллицата (шосето) по отбодената проектирана линия, безъ да му е писано отъ общината, че по тая проектирана линия, дружеството може да строи оградата си на свой рискъ.“ А тъй-то послѣдното е писано не веднажъ на друже-

ството и то се е съгласно да поеме риска. По нататък продължава г. Саламуров: „Д-вото е снабдено с надлежното позволение за направа на ограда на цялото място, включително и липовата тапана.“ Ясно е, че г. Саламуров е в течение на всичко и моли: „да се сезира почитаемия общ. съвет по този въпрос, като се дадат наставления на отделеието да спр ли постройката на оградата, която става на риск на дружеството и проектираната регулация на бъдещата улица, или да остави да се продължава постройката.“ Тази бързина достатъчно говори за гъзност. Общин. съветът се намира вече при свършен факт и макар да може да защити интересите на общината, това не може да стане без щети за противната страна и без скандал за общината. Но още един знаменител факт говори много: на 14.VIII.1914 година когато настоящата комисия има своето първо заседание по тази история, постъпи писмо № 630 от г-на Саламурова придружено с акта носещ дати 9.VIII.1914 година съставен от самия него и подписан от свидетеля — кондуктор Н. Стоянов, сришу д-во „Грозд“ за гд-то строи масивна ограда, без за това да му е дадено официално строителна линия и прѣдаден за цялата протеклоост. Това той, г. Саламуров, който на 9.VIII.1914 г. (дата и на акта) е писал по горѣ цитиранитѣ твърдѣ бързи писма, е забѣлѣвал при обиколката си по служебни работи въ лозята. Ако дѣйствително акта бѣ съставенъ на 9 т. м. щѣше да му се даде ходъ още тогава. Г-нъ Саламуровъ го праща на г. кмета, обаче, на 14 този мѣсецъ слѣдъ като ние бѣхме назначени за разсѣлване работата. Но той положително не е съставенъ тогава, а по-сетѣ, което значи, че той акта не съдържа истина по отношение на врѣмето и, слѣдователно, я мѣсто да има характер на охрана общинскитѣ интереси, има единъ само цѣль: да освободи г-на Саламурова отъ отговорностъ. Разпитанъ единъ подписанъ акта свидетел г. Стояновъ, твърди, че тѣ са минали покрай „Грозд“ на 11 т. мѣсецъ, а акта той подписалъ, когато е било извѣстно вече, че въпросътъ за отговорностъ по тази история е повдигнатъ въ свѣта. Значи, акта е отъ 14 т. м. Къмъ това убѣждение идва комисията и слѣдъ разпита на г. Саламурова, който разпитанъ една седмица слѣдъ г. Стоянова, призна че е миналъ прѣзъ „Грозд“ на 11 августъ, но не помни кога е съставенъ акта. Щомъ го съставилъ, далъ му и ходъ. А това е на 14 августъ.

Така подготвена работата, кметътъ назначава комисия по чл. 27 отъ закона за благоустройството, която на 12 августъ 1914 год. оцѣнява имота. Показана за това е издадена отъ кмета. По слѣдниятъ, по думитѣ на г. Саламурова, въ присѣтствието на г. Окр. инженеръ е казалъ на Саламурова, да напише писмо за назначаване комисия по чл. 27 отъ закона за благоустройството. Такова писмо е написано до кмета № 579 24.VII.1914 год. И той е резолиралъ: да се издаде покана, каквато е издадена на 11.VIII.1914 г. за събиране на 12.VIII.1914 година. Съ писмо № 14532 отъ 11.VIII.1914 г. до д-во „Грозд“ дружеството се поканва да присѣтствува на оцѣнката на мѣстото, което му се придава. Прѣдставенъ е протоколъ за оцѣнка на мѣстото по 6 лева на кв. м. Въ комисията е участвувалъ членъ отъ постоянното присѣствие — А. Данчевъ. Разпитанъ дѣловодителя на архитектурното оцѣнение Ж. Атанасовъ, установи се, че при посѣдени сѣ дошле заедно г. г. Саламуровъ и Леонкиевъ и първнитѣ е казалъ на дѣловодителя да издаде позволение, защото въпросътъ е билъ вече рѣшенъ. Поканалъ за явленieto, не му дали, а му казали да издаде позволение.

При такива данни къмъ прѣписката, комисията намира, че по издаване позволение на д-во „Грозд“ за ограда на цялото мѣсто нѣма само единъ виновникъ. Изобщо има голѣма немарливостъ относително приважане въ извѣстностъ общински недвижими имоти, запазването имъ и ступанисването имъ. Отговорни сѣ за това всички досегашни управления на общината. Днешното постоянно присѣствие, което е имало до бъръ случай да провери прѣпискитѣ, наложени въ настоящия протоколъ, по поводъ новото искане на „Грозд“ ще

трѣбва да понесе по голѣмъ дѣлъ отъ тази отговорностъ. Голѣма е немарливостъ на всички: г-нѣ кмета поканва комисия за оцѣнка мѣстото, съобщава се на д-вото това, участвува се въ комисията — никой не се сѣща за оградното мѣсто.

Относително отговорността на техническитѣ власти, комисията се натъква на редъ недѣли въ уредбата на длѣжноститѣ въ разнитѣ отделеиия. Архитектурното отделеиение мисли, че не е длѣжно да прѣглежда документитѣ за собственостъ на лицата, на които се издава позволение за строение, а това е билъ длѣженъ да върши персонала отъ регулационното отделеиение. Тамъ пъкъ мислятъ противното. При това положение единъ неспособенъ може да ограда общинско мѣсто, стига да плати такситѣ въ общината.

Комисията намира, че ще трѣбва да се върши въ дѣлъ на техническитѣ власти да прѣдвѣрватъ по какъвто начинъ и да е, до колко мѣстото, което ще се ограда, е собственостъ на просителя. Въ дадения случай комисията е на мнѣние, че началникитѣ на регулационното и архитектурното отделеиения ще трѣбва да отговорятъ прѣдъ свѣта, за гд-то: първнитѣ г-нѣ Саламуровъ, съ особена ревностъ, които е очевидна въ прѣписката, се е мѣжелъ да удовлетвори молбата на „Грозд“ за ограда мѣстото, въ което влизатъ и 9329 кв. м. общинска мѣра и въ такъ си ревностъ е пропусналъ да изплати своитѣ служебни обязанности, като за прикриване на това, слѣдъ повдигане вече въпроса въ свѣта, е съставилъ актъ съ невѣрна дата, вторинтъ г-нъ А. Леонкиевъ, е допусналъ, щото г. Саламуровъ да заповѣда на неговия дѣловодител да издаде позволение № 526 отъ 8.VIII.1914 год. за ограда мѣсто и на безспорното и спорното мѣсто, тъй като „билъ се разрѣшилъ въпроса въ свѣта.“ При липса на норма за налагане наказание, комисията се задоволява, изтъквайки тия отговорности прѣдъ почитаемия свѣтъ, да заключи, че тия дѣния на постоянното присѣствие и особено на г. г. началникитѣ на Т. О. заслужаватъ по чувствително наказание.

Независимо отъ това, комисията намира за необходимо да прѣпорѣча една централизация на работата въ техническото отделеиение, която централизация ще позволи да се намали значително изливенъ персоналъ, като се подобри останалитѣ качества и му се повиши заплатата, а въ сѣщото врѣме ще улесни задачитѣ на техническата властъ. Сѣщо така комисията се натъква за изливенъ пътъ на убеждението, че изобщо ще трѣбва да се стабилизира положението на служащитѣ въ общината, като се подобри персонала по способности, като имъ се даде достатъчно възможностъ да приживѣватъ съ честенъ трудъ. По този начинъ ще имаме трайни чиновници въ общината, сигурни въ положението си, които ще знаятъ положението на редъ текущи въпроси и ще освѣтляватъ мѣнашитѣ си началници, като при това проявяватъ извѣстна самостоятелностъ въ защитата интереситѣ на общината.

Общински Съвѣтници:

Г. Ноевъ, Т. Страшимировъ, Д. Кондовъ

Дена Ангелова Габорова

Илия Ст. Давидовъ

СГОДЕНИ

с. Девня.

Стефанъ И. Ханджиевъ
КРОЯЧЪ.

Извѣствамъ на почитаемитѣ си клиенти, че прѣмѣстихъ пропчесното си ателие на ул. „Царъ Борисъ“ до аптеката на г. Бораджиевъ, въ което изработвамъ по най-последния мода разни мъжки дрехи всѣкакъвъ фасонъ свадбени и салонни: смокингъ, фракъ и рединготъ.

Сѣщо изработвамъ по последния мода сѣ модели и по журналъ дамски костюми тайоръ и манта.

Въ очакване на посѣщението Ви, оставамъ съ почитание:

Стефанъ И. Ханджиевъ.

Дневни новини.

Концертътъ на Саша Поповъ. На 4 т. м. артистътъ Саша Поповъ даде първия си концертъ въ салона „Ранковъ.“ Върху способноститѣ и изпълнението на български Кубеликъ ние нѣма да говоримъ. Това по-добъръ сѣ сторили западнитѣ музикални критици, които не веднажъ сѣ подчертали голѣмитѣ му дарби и чужда техника. Намъ прави впечатление голѣмата му щедростъ, да подпомага бѣднитѣ, което несъмнено е отражение на неговото добро сърдце. Научихме, какво той, безъ всѣкава покана, е подарилъ 50 лева за фонда крайцеръ „Огедъ Пайсий“ Изпратилъ е 40 лева за изплащане такситѣ на 2 ученици при дѣвическата гимназия, по който случай г-нъ директорътъ, Н. Дукновъ, му е отправилъ благодарително писмо. Купилъ е дигула на единъ бѣднъ ученикъ, имащъ желание да учи цигулка. Не веднажъ сме чели въ софийскитѣ вѣстници, за даденитѣ отъ него благотворителни концерти за бѣжанцитѣ, а прѣзъ съюзнишката война обиколи по-главнитѣ градове на Русия, каждѣ дава концерти за черъ кръстъ на съюзницитѣ. Ние искрено поздравяваме нашия артистъ, комуто пожелаваме успѣхъ и блѣскаво бъдеще. Желамъ сѣщо да не забравя и гласа на бѣднитѣ и страдащитѣ, а по край своето хубаво дѣло, да улесчава и тѣхнитѣ страдания, да колкото му е възможно.

На 8 т. м. Саша даде още 2 концерта за учащитѣ се въ гр. Варна. И той пътъ той свири като истински артистъ. Върнитѣ алодисменти на неговитѣ по възраст другари и другарки нека бѣдатъ единичката награда! Хвала на Саша!

Бойниятъ празникъ на 8 полкъ. На 9 того 8 п. приморски полкъ отпразнува бойния си празникъ — битката при Селимолу. По този случай въ катедралната църква се отслужи панахида за падналитѣ герои — приморци въ освободителнитѣ войни прѣзъ 1912—1913 година. Слѣдъ панахидата имъ парадъ на войскитѣ. Подиръ пладѣтъ на площада прѣдъ казармитѣ имаше войнишки игри.

† Починалъ. Нашиятъ съгражданинъ Бойчо Т. Войчевъ, търговецъ-житаръ, слѣдъ дълго боледуване се почина на 8 того на 63 год. възраст.

Нашитѣ съболѣзнования къмъ опечаленитѣ.

Главащината на варненското кметство е послонична. Покрай многото факти, които сме имали случай толкова пѣти да изнесаме, трѣбва да констатираме, че общината е тъй неуредена, та може да даде точни списъци на дѣцата подлежащи на задължително учение. Обаче, като е въпросъ за пѣтна повинностъ и за служене въ войската, списъци има. Нѣма ли погорни власти, които да дръпне тия г-да и ги застави да изпълняватъ законитѣ на тая страна? Малко ли сѣ негодницитѣ, назначени въ общината да клятѣтъ крака, та трѣбва учителството въ Варна да изпълнява длѣжноститѣ на общ. агенти, като ходи отъ къща на къща, занемарявайки прѣката си работа въ училището, за да погълне неуреденитѣ сѣмейни книги на общината? Или агентитѣ и служащитѣ на общината трѣбва да се редятъ вечеръ и пазятъ скъпия животъ на кметове и помощници.

На 12 того въ „Юнашкия салонъ“ дѣйтѣ съществующи въ гр. Варна Добруджански братства имаха общо събрание, въ което се сѣбра въ едно и избраха и ятелство въ съставъ: прѣдседателъ г. М. Ташевъ, подпрѣдседателъ г. Д. Кучуковъ, секретаръ г-нъ Х.р. Тачевъ, касиеръ г. А. Даскаловъ и членове: А. А. Гурковски, Ст. Пѣевъ и С. Великовъ. Въ сѣщото заседание се избра и контролна комисия, въ която влизатъ г. г. Р. Мандовски, Н. Пенчевъ и П. Дачевъ.

Получихме Изложение за състояние на Варн. окръжие прѣзъ 1913—14 г., прѣдставено на Варн. окр. свѣтъ при откриване III редовна сесия отъ окр. управителъ г. Д. Н. Перелинговъ.

Гнило и смѣшно.

„Има много язда чуркѣ въ България“... казва Хамлетъ.

Ключътъ на единъ шифъръ.

Байчевъ, човѣкътъ, който има монополизирана думата *гарга* за своя лична употреба при назоваване собственитѣ си достоинства, си е прѣкачалъ тоя симпатиченъ епитетъ на шегъ и много символично.

Той съвършено не е гарга, а нарочно именувайки се така, е заблуждавалъ дълго врѣме обществото по кафенето, хотели, сладкарници, улици и междани.

Разкри се напоследъкъ, че туй е било неговъ артистиченъ прикомъ. Обществото разбра макаръ и късно, че Байчевъ не е гарга и то пакъ по догадки, нитѣ убѣдителни доказателства за това още липсватъ.

Така, той когато пишелъ въ *Утро* и въ *Новини*, че комаратъ въ Варна явима ужасяюща равнѣри, то се разбирало, че ужаса на азарта е засѣгналъ и него.

Нѣкои даже искатъ да кажатъ, че той давалъ огненитѣ си кореспонденции противъ комара, когато не му върви картъ. Вѣщи играчи по тона на писаното си спомняли, дали Байчеву прѣзъ еди кой денъ вървѣла картъ, или не. И много още значениа имало и догадки въбуждало писаното по кой да е въпросъ отъ него.

Когато той пишелъ горолмно противъ злоупотреба съ властъ напр. по пристанище, по паспорти, или другадъ, разбирало се е, че нему било погрѣчено да свърши нѣкои благообразна одѣлка тузъ, или тамъ. И тогава той подвѣжда общ. мнѣние, веръ само той ли ще служи на тая абстракция, нека и тѣ малко да му послужатъ.

Когато заплашвалъ нѣкои чиновници съ уволнение, послѣднитѣ се сѣщали, че сѣ прѣкачили въ своита добросъвестностъ по службата и нѣщо друго даже..

Съ една рѣчь, Байчевъ съвършено не е *гарга*, а загадка, символъ, притча. Говори и нише съ притчи, истински послѣдователъ Христовъ: противъ комара апологетствува напр., а ти иди го търси, ако пѣмашъ работа, та разберирай, че въ туй врѣме той е написалъ записка до нѣкой полицай да разрѣши играта на унде пона.

По-рано той е билъ толкова фигуративенъ та малцина сѣ го разбирали, обаче всички вече сѣ проникнали въ тайната му, унавали сѣ единъ видъ шифъръ му, разгадаватъ и разбиратъ.

А ключътъ на шифѣра е: Байчевъ не е гарга — нека той твърди колко си иска, че е такъвъ.

Брабанцио.

Възползуйте се!

Въ мобилния складъ на Стефанъ Ив. Райковъ, ул. „Драгоманъ“ се намиратъ за проданъ здрави и луксозни

GERMANCKИ ПЕЧКИ

съ много износни цѣни.

Даватъ се подъ наемъ

хигиенични

МОБИЛИРАНИ СТАИ

въ II уч. на града, близо до черквата „Св. Николъ.“

Справка въ редакцията.

Търси се за с. Девня мандраджия за кашкавалъ и сирене. Количество на млѣкото 100,000 кгр.

Продава се празно мѣсто отъ 300 кв. метра, въ IV уч. на гр. Варна, вл. „Добришка“ № 1.

Споразумѣние при стопанина С. Златановъ, Рѣка Дѣвня.

Шоколадъ „Нестле“

Искате ли да получите безплатно единъ прѣвѣхожденъ швейцарски мъжки или дамски рченъ часовникъ, единъ ланецъ или позлатена гривна,

КУПУВАЙТЕ ШОКОЛАДЪ „НЕСТЛЕ“.

Въ всеки единъ пакетъ или питка ще намерите по една картинка наречена „БЪЛГАКАЙ ГЛАВА“ (Casse-tête).

Цѣльта е да се отгони всяка една картинка, а такива има 36 различни. Всеки единъ който събере пълна колекция отъ 36-тъ картинки ще получи, споредъ избора си, една отъ горѣ-означенитѣ прѣмии.

Нѣколко стотинъ часовници чакатъ търпеливитѣ колекционери.

Купувайте проче само единъ шоколадъ, шоколадъ съ швейцарско млѣно „НЕСТЛЕ“.

Варненско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 18553

гр. Варна, 15 октомврий 1914 год.

Обявява се на интересующитѣ, че въ кметството на 20 ноемврий т. г. отъ 3—4 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставката на канцеларски принадлежности за общината за прѣзъ 1915 г.

Приблизителна стойностъ 5000 лв. Залогъ 5% — 250 лв.

Конкуренцитѣ трѣбва да се съобразятъ съ чл. чл. 11—14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Кметството.

ОБЯВЛЕНИЕ № 18652.

гр. Варна, 15 октомврий 1914 год.

Обявява се на интересующитѣ, че въ кметството на 21 ноември т. г. отъ 9—10 часа прѣдъ обѣдъ ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставката на разни материали, инструменти и др. прѣдмети за поддръжане общинскитѣ здания за прѣзъ 1915 година.

Приблизителна стойностъ 5000 лв. Залогъ 5% — 250 лв.

Конкуренцитѣ трѣбва да се съобразятъ съ чл. чл. 11—14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Кметството.

Млѣчното брашно

„НЕСТЛЕ“

а най-съвършена храна за КЪРМАЧЕТА и ДѢЦА.

МАЙКИ!

Желаете ли да получите безплатно по едно хубаво столче за вапитѣ дѣцата? Отлѣпете етикета, залѣпете върху кутинитѣ на млѣчното брашно „НЕСТЛЕ“

което давате на дѣцата си и изпращайте ги на

Д-во „НЕСТЛЕ“ Булевардъ Мария Луиза. 92 — София.

За всеки етикетъ ще получите единъ номеръ, който ви дава възможностъ да участвувате безплатно въ лотарията на тия малки и голѣми столчета Нестле на края на мѣсець декември.

Отъ 50 години насамъ млѣчн. брашно Нестле е признато отъ всички лѣкари като най-добра храна за дѣца въ крѣпк. имъ възраст.

Варненска Окръжна Постоянна Комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4599.

гр. Варна, 1 октомврий 1914 год.

Въ канцеларията на Варненската Окр. Постоянна Комисия на 15 ноемврий 1914 год., въ 3 часа слѣдъ обѣдъ, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаването на прѣдприемачъ на правата на здание за основно училище съ три класни стаа, въ с. Горни-чифликъ, Провадийска околия, за смѣтка на Кюпрю-кюйската община.

Стойността на прѣдприятнето възлиза приближ. на 26600 лв.

Залогъ се изплатва 5% върху горната сума, въ банкото удостоверение и документи съгласно чл. чл. 11, 12, 13 и 14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Прѣдложенията на конкурентитѣ ще се приематъ отъ 3 до 4 часа слѣдъ обѣдъ прѣзъ денятъ на търгътъ. Постъпналитѣ такива слѣдъ опрѣдѣленото врѣме нѣма да се отварятъ.

Поемнитѣ условия, вѣдомостта за цѣнитѣ, смѣтките и плана, могатъ да се прѣгледатъ въ канцеларията на постоянната комисия.

Отъ Комисията.

ДЪРВА ЗА ГОРѢНЕ, въ малко и голѣмо количество, искайте отъ фирмата **Стоянъ Диковъ** — Провадия.

Провадийско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6431.

гр. Провадия, 11 октомврий 1914 година.

Провадийското Градско Общинско Управление обявява за знание на всички запасни подофицери, войници, неслуживши и данъчни отъ 20—48 год. включително, че съгласно прѣдписанието на 8-о Полково Военно Окръжие подъ № 1166 отъ 10 юлий т. г. комисията по личната проверка на запаса ще заседава за гр. Провадия на 27 и 28 того на която дата всички е-дѣжовъ ди се яви; а тѣзи, които искатъ да се прѣгледатъ отъ друга комисия, трѣбва да се снабдятъ съ у-вѣрение отъ общината ни за самоличността имъ. Който не изпълни всички тѣзи наредби ще се счита за здравъ и спрѣмо него ще си приложи чл. 128 отъ закона Н. В. Т. също и глобата.

Кметъ: Н Петровъ.

Секретаръ: Д. Диканаровъ.

БЪЛГАРСКИ ПЪРВОКАЧЕСТВЕНЪ ЦИМЕНТЪ

се намира постоянно въ голѣмо количество въ крупния складъ за строителни материали на **Н. Наумовъ & Ив. Стефановъ** — Варна:

Цѣна много износна.

Въ склада на Темелко Костовъ,

находящъ се до мелницата на Трифонъ Никовъ, се намиратъ най-хубави мешови дърва за горене, безъ никакъвъ смѣсъ.

Голѣмъ складъ отъ дървени вѣглища.

Цѣни много износни.

Конячна фабрика „СЪЛЗА“

на

Ангелъ Боневъ — Провадия.

Извѣстивамъ на почитаемиѣ си досегашни и бъдащи клиенти, че отъ 1-й юлий т. г. прѣмѣстихъ коничната си фабрика въ собственото си новопостроено здание намираше се сръшу зданието на Иванъ Мировъ, въ което се помещава Архирейското намѣстничество, малко по-долу отъ новостроящата се черква.

За въ бъдаше ще продавамъ на едро и дребно най-доброкачествени мѣстни спиртни питиета, като: кониакъ, мастика, мента, абсентъ, амеръ, коле, робитеръ, вишновка, орѣховка, ромъ, сливовка и разни видове джибровки-всички сварени въ казанъ. Фабриката има депозитъ за разни мѣстни и француски бѣли и черни вина.

Депозитъ на чистъ виненъ оцетъ и оцетна мая.

Прѣдставителство на бира отъ прочутата фабрика „ГАЛАТА.“

Фабриката ми е основана прѣди 5—6 години и до сега е задоволявала и най-придирчивитѣ вкусове на клиентитѣ и посетителитѣ.

Едно посещение на фабриката е достатъчно да увѣри всекиго въ горѣизложеното.

Съ почитъ: Ангелъ Боневъ.

С. Георгиевъ, Пандо Андрѣевъ & Г. Наумовъ — Варна.

Съобщаваме на интересующитѣ се, че въ склада ни находящъ се до старата болница се намиратъ:

Дърва за горене, каменни и дървени вѣглища, разни строителни и коларски материали и пр.

Цѣни много износни.

ПРОДАВА СЕ 50,000 КГР. СЪНО, първокачествено, прибрано на врѣме и складирано на Провадийската гара.

Споразумѣние: Христо Рѣповъ, съдържателъ на хотелъ „Търговски“ — Провадия.

Кочо Тодоровъ Пастърмаджиевъ ВАРНА

Приготвява първокачествени наденци и пастърма за зимния сезонъ. Желющитѣ нека побързатъ съ поръчките си.

Възползувайте се.

Продава се едно голѣмо количество първокачественъ пчеленъ МЕДЪ. Желющитѣ нека се отнесатъ до Юрданъ Д. Лазаровъ с. Девня.

Продавамъ около 10,000 кгр. ФИЙ, складиранъ въ с. Девня. Въ селото можа да намеря за желающитѣ и още около 50,000 кгр. фий и сѣно.

Стефанъ Геновъ, с. Девня

Ташко Веляновъ — Варна.

Съобщавамъ че въ месарницата ми находяща се на шосето Варна—Бургасъ въ мѣстността „Сесъ-савмесь“ се намира постоянно прѣсно говеждо и овче месо за наденци. Особено за бъднитѣ граждани се отдава случай да си набавятъ за зимния сезонъ съ много намалени цѣни месо за наденци и пастърма. Продавамъ 50 тенекии говежда лой.

Продаватъ се 200 овни.

Желющитѣ нека се отнесатъ до Коста Стояновъ — Провадия.

Печатарско мастило

се продава на износна цѣна.

Споразумѣние въ Редакцията.